

København, den 4. december 2019

**Sagsnr. 2019 – 1813
og 2019 - 2409/CHO
1. advokatkreds**

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har Retten i [bynavn 1] og [landsret] klaget over advokat [A], [bynavn 2].

Klagens tema:

Retten i [bynavn 1] og [landsret] har klaget over, at advokat [A] som beskikket forsvarer har tilsidesat god advokatskik ved at beramme en nævningesag ved Retten i [bynavn 1] på dage, der var reserveret og senere inddraget til hovedforhandling i en ankesag i [landsret], og ved først på et sent tidspunkt at reagere på dobbeltberammelsen.

Datoen for klagen:

Klagen fra Retten i [bynavn 1] er modtaget i Advokatnævnet den 1. juli 2019, og klagen fra [landsret] er modtaget den 9. september 2019.

Sagsfremstilling:

Advokat [A] blev den 20. januar 2016 beskikket som forsvarer for en af de fem tiltalte i den såkaldte [...] -sag. Retten i [bynavn 3] afsagde dom i sagen den 27. juni 2018, og advokat [A]s klient ankede sagen på stedet.

Der blev den 25. september 2018 afholdt retsmøde i [landsret], og af udskrift af retsbogen fremgår, at retten berammede sagen til hovedforhandling på 28 dage, herunder den 25. juni 2019.

Advokat [A] blev den 3. oktober 2018 beskikket som forsvarer for [X], der var en ud af tre tiltalte i en større røverisag, som skulle behandles som en nævningesag ved Retten i [bynavn 1]. [X] havde været varetægtsfængslet siden den 20. september 2018.

Anklagemyndigheden udsendte den 16. oktober 2018 en tidsplan i ankesagen, hvoraf fremgår, at dagene den 20. juni, 24. juni, 25. juni og 28. juni 2019 var afsat som reservedage.

Af revideret tidsplan af 20. december 2018 i ankesagen fremgår, at den 25. og 28. juni 2019 fortsat var afsat som reservedage.

Advokat [A] gik på barsel den [dag] januar 2019 og nedkom den [dag] februar 2019. Hun var som følge af [...] indlagt til den [dag] februar 2019.

Ved e-mail af 7. februar 2019 til bl.a. advokat [A] sendte Retten i [bynavn 1] et link til brug for berømmelse af nævningesagen mod [X] m.fl., idet retten oplyste, at der skulle bruges 6 retsdage til sagen.

Anklagemyndigheden udsendte revideret tidsplan i ankesagen den 21. februar 2019, hvoraf fremgår, at den 25. juni 2019 ikke længere var reservedag, men nu var inddraget til forsvarerprocedure.

Efter at have korresponderet med sagens øvrige forsvarere om ledige datoer, skrev advokat [A] den 27. februar 2019 til Retten i [bynavn 1], at hun og de øvrige forsvarere alle kunne give møde i nævningesagen den 20. maj, 21. maj, 22. maj, 23. maj, 28. maj, 13. juni, 25. juni og 26. juni 2019.

Retten i [bynavn 1] skrev den 28. februar 2019 til sagens parter, herunder advokat [A], at nævningesagen blev berømmet til den 21. maj, 22. maj, 23. maj (reservedag), 28. maj, 13. juni og 25. juni 2019.

Anklagemyndigheden udsendte den 16. maj 2019 en revideret tidsplan i ankesagen, hvoraf fremgår, at alle reservedagene var inddraget, herunder var der nu berømmet anklagerprocedure den 25. juni 2019.

Der blev afholdt hovedforhandling i nævningsesagen ved Retten i [bynavn 1] den 21. maj, 22. maj og 28. maj 2019.

Ved e-mail af 29. maj 2019 til Retten i [bynavn 1] skrev advokat [A] bl.a.:

”Ovennævnte nævningsesag er berammet til hovedforhandling den 21. maj, 22. maj, 23. maj, 28. maj, 13. juni og 25. juni 2019. Jeg er imidlertid blevet forhindret i at give møde på hovedforhandlingens sidste dag den 25. juni 2019.

Årsagen hertil er, at jeg er beskikket forsvarer i den såkaldte “[...] -sag”, der pt. verserer ved [landsret]. Jeg giver møde på udvalgte dage i sagen, idet min klient kun er involveret i 4 forhold i sagen, og derfor har øvrige overlap med nævningsesagen ikke givet anledning til problemer. Til den oprindelige berammelse var afsat 28 dage til hovedforhandlingen, og heraf var der 4 reservedage, hvor den 25. juni var den tredje reservedag. Proceduren skulle ifølge tidsplanen være afsluttet den 18. juni 2019, se vedhæftede tidsplan version 1.0. Hovedforhandlingen er imidlertid blevet væsentligt forsinket med pt. 6 retsdage (!), hvilket vil sige, at alle reservedage er inddraget, og der er indtil videre berammet to yderligere hovedforhandlingsdage, således at der nu er berammet i alt 30 retsdage. Der er derfor nu ingen reservedage, og den 25. juni er ifølge den nye tidsplan en proceduredag, hvor jeg skal være til stede, jf. vedhæftede tidsplan version 1.7.

Jeg skal derfor høfligst anmode om, at den 25. juni 2019 omberammes i nævningsesagen. Jeg har drøftet problemstillingen med de øvrige forsvarere, og vi kan alle tilbyde at møde dagen efter, dvs. den 26. juni 2019.

Jeg beklager meget, at denne problemstilling er opstået.”

Retten i [bynavn 1] meddelte ved brev af samme dag, den 29. maj 2019, at anmodningen om omberammelse af nævningsesagen ikke kunne imødekommes, idet retten ikke kunne pålægge sagens øvrige aktører, herunder anklagemyndigheden og nævningerne, at møde på andre dage end de berammede, ligesom to ud af tre dommere havde andre møder den 26. juni 2019. Den 25. juni 2019 blev således fastholdt som retsdag.

Under retsmødet den 13. juni 2019 i Retten i [bynavn 1] meddelte retsformanden, at der forventedes afsagt kendelse om skyldsspørgsmålet den 25. juni 2019 kl. 9.

Der blev afholdt retsmøde i [landsret] i ankesagen den 20. juni 2019, og i forlængelse heraf oplyste advokat [A] retsformanden om, at der var opstået et problem i relation til hendes deltagelse i retsmødet den 25. juni 2019, idet hun denne dag forventedes at være til stede i

nævningesagen i Retten i [bynavn 1]. Retsformanden tilkendegav i den forbindelse over for advokat [A], at i det omfang, hendes klients forhold blev procederet af anklagemyndigheden den 24. juni 2019, havde landsretten efter omstændighederne ikke bemærkninger til, at hun som beskikket forsvarer ikke deltog i retsmødet den 25. juni 2019.

Advokat [A] orienterede den 20. juni 2019 Retten i [bynavn 1] om, at hun fortsat ikke var frigjort fra at være til stede ved retsmødet i [landsret] den 25. juni 2019, og hun forsøgte ved e-mails af 20. og 21. juni 2019 til anklageren i ankesagen at finde en løsning på dobbeltberømmelsen.

Ved e-mail af 21. juni 2019 til Retten i [bynavn 1] skrev advokat [A] bl.a.:

”I forlængelse af telefonisk drøftelse fremsender jeg et forslag til tidsplanen på tirsdag, som muliggør, at jeg møder kl. 13.00. Advokat [B] har tilkendegivet, at han gerne vil møde for mig om formiddagen og herunder stille min klient de få supplerende spørgsmål, der er til § 26-afhøringen. Endvidere vil advokat [B] orientere mig om anklagerens strafpåstand i frokostpausen.”

Retten i [bynavn 1] afviste advokat [A]s forslag, idet retten ved brev af 21. juni 2019 bl.a. skrev følgende:

”Retten finder det fortsat uacceptabelt, hvis du ikke møder personligt fra retsmødets start og opfordrer dig fortsat til at søge en løsning, som muliggør dette. Retten forbeholder sig sin stilling i enhver henseende, hvis du ikke er til stede, når retsmødet starter.

Det uacceptable i forslaget understreges af, at du – for det tilfælde at din klient bliver fundet skyldig helt eller delvist – ikke selv kan støtte din klient og varetage hans interesser, mens formiddagens forhandlinger foregår, og at du, når du møder, skal svare på et indlæg fra anklageren, som du ikke selv har hørt, men har fået refereret fra medforsvareren.”

Den 23. juni 2019 skrev advokat [A] følgende til Retten i [bynavn 1] med kopi til anklageren og medforsvarerne:

”Jeg har – som alle parter bekendt – lavet en utilsigtet dobbeltberømmelse på tirsdag, men har nu fundet en – efter min opfattelse – løsning på problemet, som ikke forsinker sagen eller tilsidesætter min klients (eller de øvriges) retssikkerhed.

Retten bedes således også se bort fra tidligere løsningsforslag fra min side. Jeg er naturligvis enig i, at min klient skal være repræsenteret af mig, og at jeg skal være til stede under anklagerens eventuelle sanktionsprocedure vedr. min klient.

Forslaget går på, at min klients eventuelle sanktionsudmåling behandles tirsdag eftermiddag, mens de øvrige to tiltaltes eventuelle sanktionsudmåling behandles om formiddagen. Det er ikke usædvanligt, at én tiltalt udskilles ifm. sanktionsudmålingen – dette sker bl.a. i tilfælde, hvor der mangler mentalerklæring vedr. en enkelt tiltalt.

Tidsplanen vil lyde som følger:

[...]

Min klient vil således først skulle give møde kl. 13.50 på tirsdag. Dette vil han være indforstået med.

Jeg beklager endnu en gang, at problemet er opstået, og beklager det bøvvl og ekstra tidsforbrug for retten og parterne, som det har medført.”

Advokat [A] deltog den 25. juni 2019 i hovedforhandling i ankesagen, der sluttede ca. kl. 11.45. Da retsmødet var slut, orienterede hun pr. e-mail Retten i [bynavn 1] om, at sagen var blevet forsinket, hvorfor hun først lige var blevet færdig i [landsret], og at hun ville give retten besked, når hun vidste, hvornår hun kunne være fremme.

Det er oplyst, at advokat [A] ankom til Retten i [bynavn 1] ca. kl. 13.40, hvorefter der var gennemgang af personlige forhold for hendes klient samt procedure om sanktionsudmåling vedrørende denne. Efterfølgende foretog retten votering, hvorefter der samme eftermiddag blev afsagt dom. Retten i [bynavn 1] havde, inden advokat [A] ankom til retten, afsagt skyldkendelse, ligesom der havde været en gennemgang af de medtiltaltes personlige forhold samt procedure om sanktionsudmåling vedrørende disse.

Ankesagens dommere indgav den 12. juli 2019 en indberetning til [landsret]s præsident af advokat [A], og advokat [A] blev i forlængelse heraf anmodet om en udtalelse.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Retten i [bynavn 1] og [landsret] har påstået, at advokat [A] har tilsidesat god advokatskik ved at beramme nævningesagen i Retten i [bynavn 1] på dage, der var reserveret og senere inddraget til hovedforhandling i ankesagen ved [landsret], og ved først på et sent tidspunkt at reagere på dobbeltberammelsen.

Retten i [bynavn 1] har til støtte herfor særligt gjort gældende, at advokat [A] på grund af dobbeltberømmelse af de to straffesager ikke kunne være til stede under hovedforhandlingen i sin helhed den 25. juni 2019, hvilket bl.a. medførte, at anklagemyndigheden i betydeligt omfang måtte gentage sin procedure fra om formiddagen. Det anerkendes, at advokat [A] i perioden den 20. juni til den 24. juni 2019 udfoldede store bestræbelser på at finde en løsning på problemet med dobbeltberømmelse, men i perioden forud herfor negligerede advokat [A] problemet og var derved årsag til, at en løsning kun kunne opnås ved udstrakt fleksibilitet fra de andre aktører i nævningesagen og formentlig også i ankesagen ved [landsret]. Problemet med dobbeltberømmelsen bunder entydigt i advokat [A]s forkerte oplysning i e-mail af 27. februar 2019 om at være ledig den 25. juni 2019, og i de næste 3 måneder forholdt hun sig passivt frem til sin e-mail af 29. maj 2019 og derefter i yderligere 3 uger frem til den 20. juni 2019. Det må antages, at der i disse perioder har været løbende drøftelser om afviklingen af ankesagen i [landsret] med revision af tidsplanen, og advokat [A] havde således al mulig anledning til at reagere på dobbeltberømmelsen, ligesom retten da kunne have overvejet andre løsningsmuligheder.

[Landsret] har særligt gjort gældende, at nævningesagen ved Retten i [bynavn 1] blev berømmet den 27. februar 2019 og således på et tidspunkt, hvor det stod klart, at der ville blive behov for at anvende den 25. juni 2019 til procedure i ankesagen i [landsret], men at advokat [A] på trods heraf valgte at berømme nævningesagen denne dag.

[Landsret] har endvidere gjort gældende, at advokat [A] efter det oplyste orienterede Retten i [bynavn 1] om problemet med dobbeltberømmelse i slutningen af maj 2019, men at [landsret] først blev gjort bekendt med situationen den 20. juni 2019, hvilket vanskeliggjorde landsrettens muligheder for at løse problemet.

Indklagede:

Advokat [A] har påstået frifindelse og har til støtte herfor særligt gjort gældende, at hun anerkender, at hun har begået en fejl ved at dobbeltberømme på datoen for den 25. juni 2019, men at fejlen ikke har været tilsigtet, ligesom der ikke har været noget økonomisk motiv bag dobbeltberømmelsen. Årsagen til, at fejlen skete, var, at advokat [A] var på barsel den [dag] februar 2019, hvor anklageren sendte den opdaterede tidsplan i ankesagen, hvoraf fremgik, at den 25. juni 2019 ikke længere var en reservedag, men inddraget til retsdag. Da hun den 27.

februar 2019 sendte sine datoer til Retten i [bynavn 1], var dette det eneste arbejdsmæssige, hun foretog sig, og hun havde derfor ikke forinden gennemgået sin indbakke. Advokat [A] har anført, at hun under alle omstændigheder burde have noteret i e-mailen til Retten i [bynavn 1], at den 25. juni 2019 var ”med forbehold”, da hun var bekendt med, at dagen var en reservedag i ankesagen. At dette ikke skete, kan ikke forklares på anden vis, end at advokat [A] på daværende tidspunkt havde en nyfødt baby [...], og hendes koncentration var derfor haltende, hvilket dybt beklages.

Advokat [A] har endvidere anført, at det først var, da hovedforhandlingen startede i Retten i [bynavn 1], at det gik op for hende, at der var en problematik med dobbeltberømmelse, og hun reagerede hurtigt herpå allerede efter de første retsdage, hvor hun forsøgte at udbedre fejlen og finde en løsning. Det er endelig anført, at advokat [A] var på barsel på fuld tid indtil den [dag] april 2019, og at hun i april var på barsel alle dage, på nær seks dage, hvor hun gav møde i ankesagen. Hun var derfor ikke opmærksom på øvrige sagers problemstillinger, men hvis hun på et tidligere tidspunkt havde fået kendskab til problemstillingen, ville hun have reageret prompte.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 3 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Advokatnævnet finder, at advokat [A] har handlet i strid med god advokatskik ved den 27. februar 2019 at meddele Retten i [bynavn 1], at hun som beskikket forsvarer for [X] kunne give møde i nævningsagen den 25. juni 2019, selvom datoen allerede var reserveret til hovedforhandling i ankesagen ved [landsret]. Nævnet har herved særligt lagt vægt på, at ankesagen siden den 25. september 2018 havde været berømmet til den 25. juni 2019, idet dagen oprindeligt havde været afsat som reservedag, men ved anklagemyndighedens opdaterede tidsplan af 21. februar 2019, som samme dag blev sendt til advokat [A], blev inddraget til forsvarerprocedure.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at advokat [A] har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og Advokatnævnet tildeler derfor i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, advokat [A] en irrettesættelse. Nævnet har herved i formildende retning lagt vægt på, at advokat [A], da hun opdagede, at der var sket dobbeltberømmelse, gjorde ihærdige forsøg på at løse problemet. Nævnet har endvidere lagt vægt på, at der var tale om en utilsigtet fejl, som advokat [A] har beklaget over for Retten i [bynavn 1] og [landsret] samt de øvrige parter.

Advokat [A] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

Advokat [A] tildeles en irrettesættelse.

På nævnets vegne

Kurt Rasmussen